

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Obdo/65/2017
Identifikačné číslo spisu: 7110206050
Dátum vydania rozhodnutia: 26.04.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Anna Marková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:7110206050.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: Slovenská konsolidačná, a. s., Bratislava, Cintorínska 21, proti žalovanému: Doc. JUDr. Ján Pirč, CSc, správca konkurznej podstaty úpadcu PROFITUBE, spol. s r. o. v konkurze, Košice, Jazerná 3, o určenie pohľadávky proti konkurznej podstate, vedenej na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 32 Cbi 5/2010 - 392, na dovolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo 17. januára 2017, č. k. 4CoKR 6/2016-464, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo 17. januára 2017, č. k. 4CoKR 6/2016-464 zrušuje a vec mu v r a c i a na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Košice I rozsudkom z 21. októbra 2014, č. k. 32Cbi 5/2010-392 určil, že pohľadávka žalobcu, vzniknutá vyplatením dávok garančného poistenia žalobcu s dátumom splatnosti 24. 07. 2009 zamestnancom PROFITUBE, spol. s r. o., IČO: 36 026 042, uplatnená v konkurze vedenom na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 26K 5/2009 v sume 170.772 eur je pohľadávkou podľa § 87 zákona č. 7/2005 Z. z. Žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

2. Rozhodol tak s odôvodnením, že súd vydal 17. apríla 2009 uznesenie o začatí konkurzného konania na majetok úpadcu PROFITUBE, spol. s r. o. a následne uznesením z 27. apríla 2009, ktoré bolo uverejnené v Obchodnom vestníku č. 82B/2009 dňa 30. 04. 2009, vyhlásil na majetok úpadcu konkurz a žalovaného ustanovil za správca konkurznej podstaty. Sociálna poisťovňa si prihlásila pohľadávky v sume 44.804,52 eur, prihláškou z 12. júna 2009, evidované sú pod por. č. 75.

3. Uznesením zo 7. februára 2011, č. k. 26K5/2009-3396 bol zmenený pôvodný konkurzný veriteľ Sociálna poisťovňa na nového veriteľa Slovenská konsolidačná, a. s, nastala tým zmena veriteľa pohľadávky v sume 44.804,52 eur, evidovanej pod por. č. 75. Zo zmluvy o postúpení pohľadávok č. Q., z 11. 10. 2010, uzavretej medzi Sociálnou poisťovňou, a. s. Bratislava ako postupcom a Slovenskou konsolidačnou, a. s., Bratislava ako postupníkom vyplýva, že postupca postúpil postupníkovi pohľadávky voči dlžníkom, na ktorých majetok bol vyhlásený konkurz a v prílohe č. I je taxatívny výpočet postúpených pohľadávok. Ustanovenie § 293ak zákona č. 555/2007 Z. z. s účinnosťou od 1.

januára 2008 umožnilo postupovanie pohľadávok zo sociálnej poisťovne na peňažných náhradách vyplatených z garančného fondu. Podľa názoru súdu vzhľadom na uvedené ustanovenie, postúpeniu pohľadávky v danom prípade nebránila žiadna zákonná prekážka.

4. Súd prvej inštancie mal vykonaným dokazovaním preukázané, že pohľadávka žalobcu vyplýva z vyplatenia dávky garančného poistenia a vznikla vtedy, keď vznikol nárok zamestnancov úpadcu na dávku garančného poistenia, pretože ich zamestnávateľ (úpadca) sa stal platobne neschopným a nemohol resp. nevedel uspokojiť nároky svojich zamestnancov napr. nároky na mzdu. Na základe uvedeného súd mal ustálené, že predmetná pohľadávka vznikla pred vyhlásením konkurzu a jej výška bola ustálená až po vyhlásení konkurzu. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu z 27. mája 2010, sp. zn. 5 Obdo 2/2010, ktorým bol vyslovený názor, že pohľadávky Sociálnej poisťovne z titulu dávky garančného poistenia sú pohľadávkami proti podstate, a preto pohľadávku z titulu vyplatenia dávok garančného poistenia, keďže vznikla po vyhlásení konkurzu, je možné považovať za pohľadávku proti podstate.

Žalobca doložil do spisu rozhodnutie Sociálnej poisťovne vo veci nároku na dávky garančného poistenia ako aj rekapituláciu vyplatených dávok k dátumu splatnosti 24. júla 2009. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd žalobe vyhovel.

Na odvolanie žalovaného vo veci rozhodol Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací, ktorý po preskúmaní napadnutého rozsudku rozhodol rozsudkom z 20. mája 2015, č. k. 4CoKR 9/2015-416, ktorým potvrdil napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca dovolanie. Na základe podaného dovolania vec preskúmal Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací, ktorý uznesením z 27. októbra 2015, č.k.50bdo 43/2015-439 napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Krajský súd v Košiciach vec opätovne prejednal a rozhodol rozsudkom zo 17. januára 2017, č. k. 4CoKR 6/2016-464 tak, že zmenil rozsudok súdu prvej inštancie a žalobu zamietol. Účastníkom náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania nepriznal.

Krajský súd v Košiciach rozhodnutie odôvodnil tým, že spornými medzi účastníkmi konania zostalo, či v prejednávanej veci mohlo dôjsť v zmysle zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov, k postúpeniu spornej pohľadávky.

Ďalej uviedol, že zmluva o postúpení pohľadávok bola uzavretá 11. októbra 2010 podľa vtedy platného znenia § 149 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení (ďalej len ZoSP), podľa ktorého pohľadávku okrem pohľadávky na poistnom, na nemocenskom poistenia na dôchodkovom poistení pred rokom 1994 vrátane penále, ktoré súvisí s týmto poistením a okrem pohľadávky na dávkach môže Sociálna poisťovňa za podmienok ustanovených týmto zákonom postúpiť tretej osobe, ak tento zákon neustanovuje inak.

Pojem dávka je vymedzený v ust. § 13 ods. 4 ZoSP, podľa ktorého z garančného poistenia a za podmienok ustanovených týmto zákonom sa poskytuje dávka garančného poistenia. Až novelou č. 338/2013 Z. z. s účinnosťou od 01. 01. 2014 došlo k zmene ust. § 149 ods. 1 tak, že pohľadávku môže Sociálna poisťovňa postúpiť len právnickej osobe so 100% majetkovou účasťou štátu. Z uvedeného odvolací súd uzavrel, že pohľadávky Sociálnej poisťovne na tretiu osobu bolo možné postúpiť až od 01. 01. 2014 a do 31. 12. 2013 nebolo možné postupovať pohľadávky na vyplatených dávkach. Odvolací súd ďalej uviedol, že až po splnení zákonných podmienok na výplatu garančných dávok z garančného poistenia, dochádza k ich výplate Sociálnou poisťovňou.

Z ust. § 148 ods. 1 ZoSP, platného k 01.10. 2010, vyplýva, že pohľadávky na poistnom, na dávkach, na náhradách škody, pokutách a penále vymáha Sociálna poisťovňa a podľa ods. 4 tohto ustanovenia mohla písomnou zmluvou previesť iba vymáhanie pohľadávok. o zmluvy o postúpení v danom prípade nedošlo medzi Sociálnou poisťovňou a Slovenskou konsolidačnou k postúpeniu iba vymáhania pohľadávok.

Z uvedených skutočností odvolací súd uzavrel, že postúpenie pohľadávky v danom prípade na Slovenskú konsolidačnú v roku 2010 bolo neplatné pre rozpor so ZoSP, teda hmotné právo žalobcovi nedáva aktívnu legitimáciu, preto napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil a žalobu zamietol.

Proti rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca dovolanie. Žiadal napadnutý rozsudok zmeniť, resp. zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Prípustnosť dovolania odvodzuje z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a/, prípadne písm. b/ C.s.p. s tým, že napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení zmluvy o postúpení pohľadávok z 11. 10. 2010, č. BA-71090/2010, uzavretej medzi Sociálnou poisťovňou ako postupcom a Slovenskou konsolidačnou, a. s. ako postupníkom. Odvolací súd ju posúdil ako neplatný právny úkon v časti, ktorá sa týkala postúpených pohľadávok na dávkach z garančného fondu.

Uviedol, že z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že odvolací súd pri posudzovaní platnosti uvedenej zmluvy opomenul aplikovať ustanovenie § 293ak ZoSP, ktoré nadobudlo účinnosť 01. 01. 2008, hoci uzavretá zmluva naň priamo odkazuje a dovolateľ na prípustnosť, resp. platnosť postúpenia podľa tohto ustanovenia v konaní opakovane poukazoval. V čase uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávok bolo ust. § 293ak ZoSP, ktoré pripúšťa postúpenie pohľadávok na peňažných náhradách vyplatených z garančného fondu, ktoré Sociálnej poisťovni vznikli podľa § 148 ods. 3 ZoSP, na dovolateľa. Odvolací súd ho však na istený skutkový stav neaplikoval, a preto za nesprávny považuje záver odvolacieho súdu, uvedený v bode 86 napadnutého rozhodnutia, že možnosť postúpenia týchto pohľadávok pripustila až právna úprava prijatou novelou č. 338/2013 Z. z. s účinnosťou od 01. 01. 2014.

Dovolateľ vyslovil názor, že pohľadávka Sociálnej poisťovni v zmysle ust. § 148 ods. 3 ZoSP voči úpadcovi vzniká až vyplatením peňažnej náhrady z garančného fondu. Jedná sa teda o pohľadávku, ktorá vznikla Sociálnej poisťovni voči zamestnávateľovi/úpadcovi až vyplatením dávok garančného poistenia zamestnancom, ktorým neboli vyplatené mzdové nároky. Pohľadávku zamestnanca voči Sociálnej poisťovni na vyplatenie dávky z garančného fondu nie je možné zamieňať s pohľadávkou Sociálnej poisťovne na peňažnú náhradu vyplatenú z garančného fondu, ktorú má voči úpadcovi. Tvrdí, že odvolací súd uvedené pohľadávky nerozlišuje, lebo ich stotožnil a vec nesprávne právne posúdil. V prejednávanej veci ide o pohľadávku na peňažných náhradách, vyplatených z garančného fondu, preto odvolací súd vec nesprávne právne posúdil, keď zo záveru, že sa jedná o pohľadávku na dávkach vyvodil z ust. § 149 ods. 1 ZoSP nemožnosť jej postúpenia.

Podľa ust. § 149 ods. 12 ZoSP v znení účinnom k 11. 10. 2010 pohľadávku vrátane pohľadávky na poistnom na nemocenské poistenie a na dôchodkové poistenie pred rokom 1994 a penále, ktoré súvisí s týmto poistným, voči fyzickej osobe alebo právnickej osobe uvedenej v odseku 6, na ktorej majetok bol vyhlásený konkurz, alebo ktorá je v likvidácii, môže Sociálna poisťovňa postúpiť len na právnickú osobu so 100% majetkovou účasťou štátu, určenú ministerstvom po dohode s ministerstvom financií. Podľa § 293ak v znení účinnom k 11. 10. 2010 Sociálna poisťovňa môže postúpiť podľa § 149 ods.12 aj pohľadávky na preplatkoch na rodičovskom príspevku za obdobie pred 1. novembrom 2002, pohľadávky na peňažných náhradách vyplatených z garančného fondu a na podporách v nezamestnanosti za obdobie pred 1. januárom 2004, pohľadávky ktoré jej vznikli podľa zákonov účinných do 31. decembra 2003, pohľadávky na sume plnení podľa § 279 ods. 4 a pohľadávky podľa § 149 ods. 13, účinnom do 31. decembra 2007 za obdobie pred 1. januárom 2008 voči fyzickej osobe alebo právnickej osobe, na majetok ktorej bol vyhlásený konkurz alebo ktorá je v likvidácii.

Z citovaných ustanovení ZoSP podľa dovolateľa, vyplýva s účinnosťou od 01. 01. 2008 možnosť postúpiť pohľadávky na peňažných náhradách vyplatených z garančného fondu, ktoré vznikajú Sociálnej poisťovni podľa § 148 ods. 3 ZoSP ich vyplatením, na dovolateľa.

Dovolateľ ďalej poukázal na priloženú dôvodovú správu k zákonu č. 338/2013 Z. z., ktorým sa novelizoval zákon č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení, z ktorej vyplývajú závery uvedené

dovolateľom v dovolaní. Vzhľadom na uvedené dovolateľ považuje posúdenie prejudiciálnej otázky platnosti zmluvy o postúpení za právne nesprávne a poukazuje na ustálenú rozhodovaciu prax dovolacieho súdu a to na rozhodnutia sp. zn. 5 Obdo 2/2010 z 27. 10. 2010, 4Obdo 3/2010 z 31. 08. 2010, 5 MObdo 6/2008 z 30. 11. 2010, ktorými dovolací súd priznal aktívnu legitímáciu dovolateľovi. Ďalej poukázal na rozhodnutia NS SR sp. zn. I Sžso 37/2014z 27. 10. 2015, sp. zn. 2 Obo 21/2016 z 20. 04. 2017, hoci v týchto nekonal NS SR ako súd dovolací. V prípade. Ak by dovolací súd dospel k záveru, že v uvedených rozhodnutiach nie je riešená otázka platnosti postúpenia pohľadávok na peňažných náhradách vyplatených z garančného fondu, na dovolateľa, bola by tým založená prípustnosť dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. b/ C.s.p.

Žalovaný vo vyjadrení k dovolaniu navrhuje dovolanie odmietnuť pre neprípustnosť dovolania tak, ako ho vymedzil dovolateľ. Podľa jeho názoru vymedzenie prípustnosti dovolania pôsobí zmätočne. Tvrdí, že dovolanie je nezrozumiteľné, či dovolateľ tvrdí o odklone odvolacieho súdu od rozhodovacej praxe dovolacieho súdu pri riešení právnej otázky (§ 421 ods. 1 písm. a/), alebo či táto právna otázka v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola riešená (§ 421 ods. 1 písm. b/ C.s.p.). Pripustil, že dovolateľ uviedol niekoľko sp. zn. rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, meritórne však uvedené rozhodnutia sú zamerané na otázku, či vyplatené dávky garančného fondu sú, alebo nie sú pohľadávkami proti podstate. V týchto konaniach nebola venovaná žiadna pozornosť legitímnosti postupovania pohľadávok. Vecná legitímácia dovolateľa vychádza zo zmluvy o postúpení pohľadávok, ale bez relevantného skúmania prípustnosti takéhoto úkonu v zmysle jednoznačne nezrozumiteľnej právnej úpravy zák. č. 461/2003 Z. z.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací /§ 35 Civilného sporového poriadku, ďalej len C.s.p./, po zistení, že dovolanie podal včas riadne zastúpený dovolateľ, v neprospech ktorého bolo rozhodnutie vydané /§ 424 c.s.p./, viazaný dovolacími dôvodmi /§ 440 C.s.p./, bez nariadenia pojednávania /§ 443 C.s.p./ dospel k záveru, že dovolanie je dôvodné.

Dovolací súd prv, než pristúpil k preskúmaniu prípustnosti dovolania žalobcu, skúmal, či je dovolanie odôvodnené prípustnými dovolacími dôvodmi, resp., či dovolateľ vymedzil dovolacie dôvody spôsobom uvedeným v § 431 až § 435 C.s.p.

Dovolací súd je pri rozhodovaní o dovolaní viazaný dovolacím dôvodom tak, ako ich dovolateľ vymedzil vo svojom dovolaní /§ 440 C.s.p./. Viazanosť dovolacieho súdu dovolacími dôvodmi je úzko spätá s uplatnením dispozičného princípu, ako jedného zo základných princíпов sporového konania /§ 7 C.s.p./. Pokiaľ ide o dovolanie ako mimoriadneho opravného prostriedku, dispozičný princíp je obmedzený podmienkami a obmedzeniami vyplývajúcimi z výnimočnosti / mimoriadnosti/ tohto opravného prostriedku.

Dovolateľ prípustnosť a dôvodnosť svojho dovolania právne vymedzil tým, že odvolací súd vec nesprávne právne posúdil a prípustnosť vyvodzuje z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a/ a § 421 ods. 1 písm. b/ C.s.p.

Podľa ustanovenia § 421 ods. 1 C.s.p. je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a/ pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Výpočet dôvodov uvedených v § 421 ods. 1 C.s.p. je taxatívny. Všetky uvedené dôvody prípustnosti dovolania, sa vzťahujú výlučne na právnu otázku, riešenie ktorej viedlo k právnym záverom vyjadreným v rozhodnutí odvolacieho súdu.

Žalobca v dovolaní konkretizoval dve právne otázky, ktoré spolu súvisia a na seba nadväzujú a ktorých riešenie je pre daný spor podstatné. Ide jednak o právnu otázku, ktorá v rozhodovacej praxi už bola

riešená, a to otázku zaradenia predmetnej pohľadávky ako pohľadávky proti podstate. Táto otázka je judikovaná v rozhodnutiach dovolacieho súdu, na ktoré poukázal dovolateľ a to v rozhodnutí sp. zn. 5 Obdo 2/2010, 5 MOBdo 6/2008, 2 Obdo21/2016, 4 Obdo 3/2010, 1 Sžso 37/2014 atď., podľa ktorých pohľadávka vzniknutá vyplatením dávky z garančného poistenia ZoSP, je pohľadávkou proti podstate v zmysle ustanovenia § 87 zákona o konkurze a reštrukturalizácii č. 7/2005 Z. z. V tejto súvislosti sa dovolací súd stotožňuje s názorom, že záväzok na úhradu dávok garančného poistenia má pôvod v systéme sociálneho poistenia a ide o záväzok verejnoprávny. Ide o plnenie, ktoré Sociálna poisťovňa uhrádza vo svojom mene a plní tým svoju zákonnú povinnosť v zmysle predpisov verejného práva. Vznik pohľadávky Sociálnej poisťovne voči zamestnávateľovi je daný momentom vyplatenia garančnej dávky.

Dovolateľ však svoje dovolanie predovšetkým zameral na riešenie druhej právnej otázky, riešenej v rozhodnutí odvolacieho súdu ako otázky prejudiciálnej, a to platnosť, resp. neplatnosť zmluvy o postúpení predmetnej pohľadávky a zámeny konkurzného veriteľa Sociálnej poisťovne, a. s. na nového veriteľa Slovenskú konsolidačnú, a. s., ktorá rozhodnutiami dovolacích súdov doteraz riešená nebola, aj keď sa ňou nepochybné zaoberal, nebolo potrebné k tejto problematike vyslovovať názor dovolacieho súdu, nakoľko nebola sporná (v tejto súvislosti dávame do pozornosti rozhodnutie dovolacieho súdu sp. zn. 4 Obdo 3/2010, 1 Sžso 37/2014 a 5 Obdo 2/2010, v ktorých vystupuje ako nový žalobca Slovenská konsolidačná, a. s., avšak platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky namietaná nebola).

Z obsahu napadnutého rozhodnutia vyplýva, že odvolací súd pri posúdení tejto otázky vychádzal predovšetkým z ustanovenia § 149 ods. 1 ZoSP, platného ku dňu uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávok (11. októbra 2010), podľa ktorého pohľadávku okrem pohľadávky na poistnom na nemocenské poistenie a na dôchodkové poistenie pred rokom 1994, vrátane penále, ktoré súvisí s týmto poistným a okrem pohľadávky na dávkach môže Sociálna poisťovňa za podmienok ustanovených týmto zákonom postúpiť tretej osobe, ak tento zákon neustanovuje inak.

Je potrebné prisvedčiť dovolateľovi, že odvolací súd pochybil, keď pri posudzovaní prejudiciálnej otázky nechal bez povšimnutia nasledujúce ustanovenia ZoSP, platné v čase uzavretia zmluvy o postúpení, a to ustanovenia § 149 ods.12 a § 293ak ZoSP.

Podľa ustanovenia § 149 ods. 12 ZoSP pohľadávku vrátane pohľadávky na poistnom na nemocenské poistenie a na dôchodkové poistenie pred rokom 1994 a penále, ktoré súvisí s týmto poistným, voči fyzickej osobe alebo právnickej osobe uvedenej v odseku 6, na ktorej majetok bol vyhlásený konkurz alebo ktorá je v likvidácii, môže Sociálna poisťovňa postúpiť len na právnickú osobu so 100% majetkovou účasťou štátu, určenú ministerstvom po dohode s ministerstvom financií. Na postúpenie pohľadávky podľa prvej vety sa nepoužije odsek 2 písm. b/ a odsek 5. Právnická osoba, uvedená v prvej vete, môže pohľadávku, ktorú jej Sociálna poisťovňa postúpila podľa prvej vety, postúpiť len inej právnickej osobe so 100% majetkovou účasťou štátu, alebo právnickej osobe zriadenej zákonom. Sociálna poisťovňa môže postúpiť podľa § 149 ods. 12 aj pohľadávky na preplatkoch na rodičovskom príspevku za obdobie pred 1. novembrom 2002, pohľadávky na peňažných náhradách vyplatených z garančného fondu a na podporách v nezamestnanosti za obdobie pred 1. januárom 2004, pohľadávky, ktoré vznikli podľa zákonov účinných do 31. decembra 2003, pohľadávky na sume plnení podľa § 279 ods. 4 a pohľadávky podľa § 149 ods. 13 účinnom do 31. decembra 2007 za obdobie pred 1. januárom 2008 voči fyzickej osobe alebo právnickej osobe, na ktorej majetok bol vyhlásený konkurz alebo ktorá je v likvidácii (§ 293ak ZoSP).

V súvislosti s námietkou dovolateľa bude preto potrebné opätovne sa vysporiadať s platnosťou zmluvy o postúpení pohľadávky z hľadiska ustanovení § 149 ods. 12 a § 293ak ZoSP. Vzhľadom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci a dovolanie žalobcu je dôvodné (§ 421 ods. 1 písm. b/ C.s.p.), preto napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu zrušil a vec vrátil

odvolaciemu súdu na ďalšie konanie (§ 449 ods. 1 a § 450 C.s.p.).

V novom rozhodnutí rozhodne odvolací súd o trovách pôvodného konania a o trovách dovolacieho konania (§ 453 ods. 3 C.s.p.).

Odvolací súd je právnym názorom dovolacieho súdu viazaný (§ 455 C.s.p.).

34. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 . 0.

Poučenie:

